

LIETUVOS VYSKUPŲ ADVENTINIS LAIŠKAS

Brangūs broliai ir seserys,

Viešpats mums padovanojo ypatingus metus: šventėme Valstybės atkūrimo šimtmetį, minėjome Trakų Dievo Motinos, Lietuvos Globėjos metus, šv. Jono Pauliaus II vizito Lietuvoje dvidešimt penktąsias metines ir su džiaugsmu savo krašte sulaukėme popiežiaus Pranciškaus.

Dabar pradedame adventą ir įžengiame į naujuosius liturginius metus. Ko jais tikėtis, kokių darbų imtis? Kasmetinis advento palydovas Jonas Krikštytojas kviečia: „Taisykite Viešpačiui kelią! Ištiesinkite jam takus! Kreivi takai taps tiesūs, o duobėti – išlyginti“ (Lk 3, 4–5). Popiežius Pranciškus Kaune pabrėžė tą pačią mintį: „iš naujo turime savęs klausti: ko Viešpats iš mūsų prašo? Kas tos periferijos, kurioms labiausiai reikia mūsų buvimo, idant ten atneštume Evangelijos šviesą?“

Per daugelį metų tautiečiai atpažino, ko Viešpats iš jų prašė, ir apsisprendė eiti ten, kur sąžinė juos ragino. Jie žinojo, jog rizikuoja, tačiau aukojosi suprasdami, kad yra gėris, pranokstantis asmeninę gėrį, ir nauda, pranokstanti asmeninę naudą. Mūsų didvyrių pavyzdys skatina ir mus, besinaudojančius jų aukos vaisiais, nepasiduoti pagundai susikonscentruoti į save. Būtina priešintis individualizmui, kuris izoliuoja mus nuo kitų, ir galvoti apie kitus, rūpintis mažiausiais ir atstumtaisiais, dažnai net ir savo kasdiene auka. Per šimtą metų nueitas mūsų laisvės kelias ne kartą paliudijo, kad naujas gyvenimas įmanomas tik dėka žmonių pasiryžimo aukotis dėl kito žmogaus ir dėl Dievo. Šventasis Tėvas tai įvardijo homilijoje Kauno Santakoje: „Ten, Vilniuje, Vilnelė plukdo savo vandenį ir netenka vardo įtekėdama į Nerį; čia, Kaune, Neris praranda savo vardą atiduodama vandenį Nemunui. Tai mums kalba apie tai, kad būtume save dovanojanti Bažnyčia, nebijotume išeiti ir eikvoti savęs net tada, kai atrodo, kad ištirpstame, prarandame save dėl pačių mažiausių, užmirštųjų, dėl tų, kurie gyvena egzistencijos pakraščiuose.“

Kiekvieno, net visų atmesto, žmogaus širdyje yra įspaustas Dievo Sūnaus atvaizdas, vertas būti atpažintas. Įvairios gerumo akcijos šiuo advento laikotarpiu padės užmegzti bendrystę su vargstančiais. Dalyvaudami akcijose pastebėkime Kristaus veidą tuose, kurie atstumti ir kuriems stinga gailestingosios meilės.

Tokia bendrystė su žmonėmis padės susitikti Dievą. Popiežius Pranciškus šeimoms, pasirinkusioms globoti vaikus, liudijo: „Kiekvienas vyras ir kiekviena moteris mums suteikia galimybę susitikti Dievą, nes Jėzaus atvaizdas įspaustas kaip antspaudas kiekvieno žmogaus širdyje“. Nėra nė vieno nereikalingo, nė vieno svetimo, tėra tik „keliavimo kartu, kovojimo kartu, mylėjimo kartu tapatybė“. Nuo susitikimo ir bendrystės su kitais žmonėmis prasideda šventumo kelias.

Šiame kito atpažinimo kelyje popiežius mums užtikrina ypatingą Mergelės Marijos – dar vienos advento bendrakeleivės – pagalbą, Aušros Vartuose tardamas: „Ši Motina, paveiksle pavaizduota be Kūdikio, auksu karūnuota, yra visų Motina; kiekviename, kuris čia atvyksta, ji mato tai, ko labai dažnai net mes patys nepajėgiame suvokti: ji įžvelgia savo Sūnaus Jėzaus veidą, įspaus tą mūsų širdyse.“

Įsiklausykime į mums kalbėjusio popiežiaus Pranciškaus drąsinimus. Palaiminto advento kelio įžvelgiant kitame Jėzų!

Lietuvos vyskupai

2018 m. gruodžio 2 d.

Pirmasis advento sekmadienis